

fastsætte en Frist for Forhandlingernes Afslutning. Hovedorganisationernes Repræsentanter lægger Vægt paa, at en Mæglingsmand kun kan tiltræde Forhandlingerne, for saa vidt dette ønskes af Parterne eller en af dem. Kun hvis dette er Tilfældet, har den paagældende Mæglingsmand Udsigt til at kunne naa et Resultat.

Naar Mæglingsmanden har indgivet Rapport til Forligsinstitutionen om, at Forhandlingerne er afsluttet, uden at Enighed er opnaaet, bestemmer Forligsinstitutionen herefter, hvorledes der videre vil være at forholde i Sagen. Den kan herunder, for saa vidt den har den Opfattelse, at det maa være muligt at naa videre under de direkte Forhandlinger mellem Parterne, træffe Bestemmelse om, at Forhandlingerne under Mæglingsmandens Forsæde vil være at genoptage.

For saa vidt saadan Bestemmelse ikke træffes, foregaar Sagens videre Behandling efter de for Forligsmændenes Virksomhed hidtil gældende Regler, jfr. Lovens §§ 3—6. Udvalget har ikke fundet nogen Anledning til at foreslaa disse Bestemmelser ændret udover, at man — i Forslagets § 1 — foreslaar en Tilføjelse til Lovens § 4, Stk. 2, om, at Forligsmanden med Billigelse af Parterne eller en af dem kan bestemme, at de Forhandlinger, der efter Forligsmandens Begæring skal genoptages mellem Parterne, skal foregaa under Forsæde af en Mæglingsmand. I saa Tilfælde finder de almindelige Regler om Mæglingens Virksomhed tilsvarende Anvendelse. En saadan Fremgangsmaade vil formentlig navnlig blive aktuel, naar Forhandlingerne ikke inden Sagens Indbringelse for Forligsmanden er foregaaet under Forsæde af en Mæglingsmand.

De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter har endvidere fremsat Ønske om, at det i Loven udtrykkeligt fastsættes, at saavel Mæglingens som Forligsmændenes Arbejde skal være afsluttet senest paa det Tidspunkt, da Arbejdsstandsning i Henhold til de herom afgivne Varsler kan iværksættes.

Arbejdsgiversnes Repræsentanter og Forhandlingslederen er ganske enige i, at Mæglingsarbejdet bør søges afsluttet saa hurtigt som muligt, saaledes at de eventuelle nye Bestemmelser om Løn- og Arbejdsvilkaar kan træde i Kraft snarest muligt efter Overenskomsternes Udløbstid. Man gør imidlertid opmærksom paa, at det, selv med Anvendelse af Mæglingens og eventuelt flere Forligsmænd, paa Grund af Overenskomststoffets Omfang ikke med Sikkerhed kan paaregnes, at Mæglingsarbejdet kan være afsluttet til det Tidspunkt, da Arbejdsstandsningerne kan blive aktuelle. Man skal i denne Forbindelse erindre om, at Forhandlingsreglerne forudsætter, at Overenskomsterne først opsiges umiddelbart før Midten af Februar Maaned, og at den Mulighed jo ikke kan udelukkes, at der samtidig med Opsigelserne afgives Varsling om Arbejdsstandsning, som derefter kan sættes i Kraft straks ved Overenskomsternes Udløbstid. Hvis der da trods Anvendelse af Mæglingens tilbagestaar en Mængde Uoverensstemmelser mellem Parterne, vil det selv med den bedste Vilje fra Forligsmandens Side til at faa Mæglingsarbejdet afsluttet hurtigst muligt kunne være fysisk umuligt for ham at tilendebringe det inden for et Tidsrum af 14 Dage.

Man er herefter enedes om at indskrænke sig til at foreslaa indsat en Bestemmelse om, at Forligsmænd og Mæglingens ved Arbejdets Tilrettelæggelse bør tilstræbe, at Forhandlingerne kan være afsluttet og eventuelt Mæglingensforslag fremsat inden det Tidspunkt, til hvilket Parterne i Henhold til de afgivne Varsler om Arbejdsstandsning kunde frigøre sig for Overenskomsterne.

De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter har endelig udtalt Ønske om, at det i Loven fastsættes, at de nye Løn- og Arbejdsvilkaar skal have Gyldighed fra de hidtil gældende Overenskomsters Udløbstid, saaledes at de i Tilfælde af, at disse nye Vilkaar først vedtages endeligt nogen Tid efter 1. Marts, faar tilbagevirkende Kraft fra dette Tidspunkt at regne.

Man gør heroverfor fra Arbejdsgiverside gældende, at det i Tilfælde af, at Arbejdet efter 1. Marts indtil videre har været fortsat paa de hidtidige Løn- og Arbejdsvilkaar, ofte vil være forbundet med praktiske Vanskeligheder at give de nye Løn- og Arbejdsvilkaar tilbagevirkende Kraft. Dette gælder ikke blot — hvilket er ganske saabenbart — i Tilfælde af, at der ved Overenskomstfornyelserne finder Lønnedsættelse Sted, men det gør sig ogsaa gældende i Tilfælde af Stigning i Lønnen. Det vil i saa Fald ikke være muligt for Arbejds-